

אוצרה לארלז'ונרוב

ס. 6376

ס. 6376

ביבי ח' משה שרתו שחתפי האוצרה במשרדי הסוכנות הימאנית בירקע
3 ליום מטבח פידי המוסדות חלאומים ביום כ"ז סיון תרצ"ג (21.6.33).

צָבָא
הַפְּתַחְנָן
הַמּוֹבָד
וּכְרֶטֶט
בְּקָאָב
לְאַת
רְאִיתִי
קְצַת
לְאַנוּ
בְּשִׁרְטָן
סְפֻנוּגִי
גְּגַלְלָה
זְקָרוֹן

שבני בניינו יכ
וחים של כבוד
האלת, את שמי^ת
האללה הקדימות
ארלז'ונרוב בימי
עוד אל נכנן ב
נפל שודר חיים
נפל בתואר מצבי
אנחנו יודעים,
בו מפני שאחריו
נבו עמדו מאות
טיילונים. הוא
עמד ראשון בח
את מותו
כיוות לאותו
לפנוש אותו מז
על חולשתנו וע
אותו מtower אות
יע, שהיה כה ט
בחברנו השודר.
מוועוז המפנה
ערות חריפה וו
עם מהירות הבר
ברדר מסקנה אה
המסקנה. מעובך
מןנה. הבניין זה
בهم מתכנסו בא
ובכבוד.

ארלז'ונרוב נפטר את מותו בתוקף צבורנו — חותמי הקדושה לאמדן
זאת במלוא הכרת העין והאהירות — דמותו בחטא
צבורנו איננה שלמתה; אותה הנסיבות הננווה ישמרו
בתוקף כתלי הבית הזה, הפורה על פני המוני תיקים,
המפוררת להמוני רישומות, פרוטוקולים... ומכתבים
לשם מודכו, התקוממות ננדנו והתגבורות עלינו, היא
וכאשר היא תיחשף, ידע או העולם היהודי, יידע
העולם היהודי, ידע אויב וידע צר וידעו אליו שופכי
הדין. בראשית צמיחתה היא נקלעת תמיד בcanf הפלע
בין התגברות הרצון להганול ובין רשות היכולת
למאצימים נמרצים של גואלה. היא נולדה על ברכי
העצאנית כובשת את מקום האנטיננט הבריא,
שבהם הטמפרמנט הפלוי נופך להיסטריה, שבhem
בל חביבה הופכת לצעמת איזאנטום, שבhem כל בך
חיות לינויו רוחות מלחה של ממש ושרה מבל

יום אמונות על רוחות מלחה של ממש ושרה מבל

יום אמונות על רוחות מלחה של ממש ושרה מבל

יום אמונות על רוחות מלחה של ממש ושרה מבל

יום אמונות על רוחות מלחה של ממש ושרה מבל

יום אמונות על רוחות מלחה של ממש ושרה מבל

יום אמונות על רוחות מלחה של ממש ושרה מבל

יום אמונות על רוחות מלחה של ממש ושרה מבל

יום אמונות על רוחות מלחה של ממש ושרה מבל

יום אמונות על רוחות מלחה של ממש ושרה מבל

יום אמונות על רוחות מלחה של ממש ושרה מבל

יום אמונות על רוחות מלחה של ממש ושרה מבל

בבון אותן ימי בע תרגים ואיזהם מופיעו לראשונה
אשר בו דרך על במת הטעולה הזאת, המריא אל נובח
אשר במוחו לא ידענו בארץ בטעולה הציונית —
הנונג מצאים בתור אלה לפסוד בריט של סדשה
את זכרו כיום.

2

ידים אמונה על רעל ומשטחה גדרו ענה צער
וחסן בתוכך אילן מפעלו, ענה שראשו עד הצטרה
הגיט ואשר בהנדשו נשאר האילן ונשאהה הצמרת שלו
פנוטים וזרוצים ללא תקנה.

חגעהנו, תנועת הנואלה של העם היהודי, טני
תוך לה הייסטריה שלנו גורל אכורי. היא מתבססת
תמיד מראות. צמיחה בתוך חולשתה והפנימית,
בתוך חוסר האונים הלאומי, שהותכו נזקה ואשר
לש מרד בו, התקוממות גנדו והתגברות עליון, היא
קיימת. והנורל האכורי הזה מלווה אותה בכל מצע-
דיה. בראשית צמיחתה היא נסעה תמיד בכף הסלע
בין התכורות הרצון להנאל ובין רשות היכולת
למאומים נמרצים של נאולת. היא נולדה על ברכיו
טסורת של חיים טרופיים ומוסכמים, חיים שבhem
העצבנות כובשת את מקום האינסיננס הכריא,
שבhem הטפרמנט הפוליטי נהפך ליחסית, שבhem
בל. תביעה הופכת לצעת איזיאנים, שבhem כל כד
קשה לנוים כוחות ללחימה של ממש ושהם
לנויים בוחות, נשלה חזות מעמד פנימי, שווי משקל
לשלטונו של צילות דעת, לעמידה בפני כל נסויין,
בפני איבוד העשונות, בפני התבבלות פנימית,
בפני הילכת שלו אחורי כל מני מסנוורי שוא ומדרי
חי צוב. מה מופלא הופעת האישים הספרדים בתוד
התנועה הזאת, אשר גורם המאושר זיכה אותם
לעצתם את רצון הנואלה לתוך דפוסים של אופי
מושך, אופי של נבורה אמתית, של שלטונו מתמיד
על עצם, של שלטונו עליון, של הכרה. יהודים היו
באליה בכל דור נדור של תקופת קומתנו. אחר היה
חידום, אולו המופלא בדור הצער שלנו של תקופת
ההגשמה הציונית, היה חברנו חיים ארלוורוב. הוא
יהי גם שהראה, כי נס מזור חיינו הטרופים והם
סוכנים אפשר לקרוע חומר מעלה לבניין המדרינה
העברית, לסקרניות של הבניין. נשמו ינפה בשדר
שיה טמיטב המסתור של היהדות הרוסית. אבל את
תרבותו, את חינוכו, את אימונו השכלו הוא קיבל
במערב, והיתה בו המזינה הנפלאה הזאת של האנ-
טיפסט היהודי הנוצחי שלא יטעה בכל חיפור שחרוי
אחויזה אמיתית ובין חזש המידה והչורה וכשרון
חפזולא לבטה ולחייב לירוי מושות חיצונית נמרצת
את הכרה הזה הננו בפנים. נס זו הופעה מופלאה
בתוכנו. מרכבים בתוכנו אנשי ברוכי היכולת הנפ-
שיות, יטמי הברה ורנש, דרכי הבחנה. תנועתנו
חרדושת מהאדם קפסור לה והמתמסר לה את נזום
כל בוחותיו הנפשיים, היא נס טער וטניש בלהי
טומס על הכותחות האלה. היא נס מדבר בלתי פום
של דוכחות האלה. אבל לא לב אחד ואחד מתנו
ניצהנה היכולת הכרוכה יחרת הסגולה להביא לידי

הרדיו הוליך ידיעה מטופcka, כי שם מטה הויל ו-
ארותה הקומוניסטיות היישמה קלאה עצקין.
יהודי עם נולדה ביולי 1857, אביה היה מורה. ביהם
ריה בלש רוחה נחלה נחלתו הרעות. ידוע, כי בתקופה
הrevisionista הגראני-ביבטוב ב-1932 התנפלו עתוני
הנאצ'יסטים על קלאה גטוקן (היא פתחה את הריביס-
טאג כקונה שבין העיריות) והבזיט את "יהדותה".
העתונאים היהודיים הבחינו את צווארה היהודי, אם כי
תי בנין אחד מיע-
אתה כי בעלה היה היהודי.
ליטמאן רונטנאל יצא אז ב"עולם" (ט-22-
צטיקין. ו-
בניציו-
עם צט-
בקלאה
ספר ל-
לאשכנו"
חימ על שיטתו של אידוארד ברנשטיין. בזוכחים
רווי רוחם על קחו חבל. שני נשים: רווה לוכסבורג וקלאה
במסכני עטיקין. שתיהן התקיפו קישה את שיטת אידוארד
ברנשטיין, ועל בקרתו החריפה תשיב. בבל. בין
הועלם ראה אמרה; רוזני להעיר, כי רווה לוכסבורג וקלאה
רזה צטוקן אינן; כשרות לדין זה כל עיקר. מישו-
ראח בהברים אלה. אבל לא לב אחד ואחד מתנו
נראה היכולת הכרוכה יחרת הסגולה להביא לידי

"רומן" הסטה ערבי

את חייו
של גירו
מס
ונריבה
אמיל ב-
פורת חייו
תו לאח
נומל הוא
אהמד.
בין

צ'טאל אל חוסינוי, קרובו ויד ימינו של המופ-
טח, שומר בשורה הראושנה של התעתלנים האנטטי-
ציוניים בארץ וב בחו"ל, בערבית ובאנגלית, בפה
ובכתב — מנהל הוא במשך שנים תעומלת הסטה
בלתי מושנת, המלה ידיעות מסורות מתוך זדון
ובחרות כאחד על המפעל הציוני. אדם אינטיליגנטי,
חוcharה וזרובה, באך, הארליך יברית ומישראלית, הייל